

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind activitatea consulară

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează stabilirea relațiilor consulare de către România, întinderea și exercitarea funcțiilor consulare, precum și organizarea activității de prestare a serviciilor consulare și de acordare a asistenței și protecției consulare.

Art. 2. – În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următorul înțeles:

a) *Convenția de la Viena din 1963* – Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare, încheiată la 24 aprilie 1963, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 481/1971, publicat în Buletinul Oficial nr. 10 din 28 ianuarie 1972;

b) *serviciu consular* – serviciu de interes public prin care, potrivit legii, misiunile diplomatice și oficiile consulare eliberează sau procură documente oficiale ori prestează anumite formalități în acest scop;

c) *protecție consulară* – ansamblul acțiunilor întreprinse de către misiunile diplomatice și oficiile consulare pentru gestionarea situațiilor survenite în străinătate care pun în pericol sau afectează viața,

sănătatea, integritatea fizică, libertatea și siguranța cetățenilor reprezentați;

d) *asistență consulară* – ansamblul demersurilor prin care misiunile diplomatice și oficiile consulare intervin pe lângă autoritățile statelor acreditate pentru apărarea și valorificarea drepturilor și intereselor statului reprezentat, ale persoanelor sale juridice și, în alte situații decât cele prevăzute la lit. c), ale persoanelor sale fizice;

e) *secție consulară* – compartimentul unei misiuni diplomatice, în cadrul căruia își desfășoară activitatea personalul însărcinat și acreditat să exercite funcțiile consulare;

f) *oficiu consular de carieră* – post consular, în înțelesul art. 1 paragraful 1 lit. a) din Convenția de la Viena din 1963, condus de un funcționar consular angajat și trimis în misiune în străinătate de către Ministerul Afacerilor Externe;

g) *misiune diplomatică/oficiu consular rezident* – misiune diplomatică/oficiu consular care își are sediul pe teritoriul statului avut în vedere;

h) *diplomat cu atribuții consulare* – membru al personalului diplomatic din cadrul unei misiuni diplomatice, însărcinat și acreditat să exercite funcții consulare, inclusiv șeful misiunii diplomatice;

i) *funcționar consular onorific* – funcționar consular care și-a asumat cu titlu onorific această funcție, fără a fi angajat sau remunerat de statul reprezentat;

j) *personal consular angajat pe plan local* – membri de familie însoțitori ai personalului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră ori persoane rezidente pe plan local, cetățeni români sau străini, care sunt angajați temporar în cadrul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare de carieră pentru a sprijini activitatea consulară și care sunt remunerați în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. c) și alin. (2) – (5) din Legea nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, și art. 5 alin. (1) din capitolul IV al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

k) *personal consular* – totalitatea membrilor unei misiuni diplomatice sau ai unui oficiu consular care desfășoară activitate consulară;

l) *stat membru* – stat membru al Uniunii Europene;

m) *cetățean nereprezentat* – cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât România, aflat într-o țară terță pe teritoriul căreia statul său de cetățenie nu este reprezentat de o misiune diplomatică ori de un oficiu consular stabilit în mod permanent sau, deși are o astfel de reprezentanță pe plan local, nu îi poate furniza protecție consulară efectivă într-o anumită situație;

n) *stat de reședință* – statul pe teritoriul căruia își are sediul misiunea diplomatică sau oficiul consular;

o) *stat acreditar* – orice stat în care o misiune diplomatică sau, după caz, un oficiu consular este acreditat să exercite funcții consulare, indiferent dacă sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular se află pe teritoriul statului respectiv sau în afara acestuia;

p) *stat-pilot* – unul sau mai multe state membre ale Uniunii Europene reprezentate într-o anumită țară terță, responsabile de coordonarea și organizarea asistenței cetățenilor nereprezențați în situații de criză.

Art. 3. – (1) Prin activitatea consulară se asigură exercitarea și apărarea în străinătate a drepturilor și intereselor statului român și ale persoanelor fizice sau juridice române, potrivit legii, normelor și principiilor de drept internațional, cu respectarea reglementărilor interne ale statelor acreditate.

(2) Activitatea consulară se realizează de către Ministerul Afacerilor Externe, prin exercitarea autorității de stat.

(3) În străinătate, Ministerul Afacerilor Externe prestează activitatea consulară prin misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

Art. 4. – (1) În cadrul activității consulare, misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră exercită următoarele funcții:

a) apără și promovează drepturile și interesele statului român, ale persoanelor fizice și juridice române în statele acreditate;

b) promovează relațiile de prietenie între România și statele acreditate și favorizează dezvoltarea relațiilor bilaterale în domeniile juridic, economic, comercial, social, cultural, științific și turistic;

c) se documentează, prin orice mijloace licite, despre mediul economic, comercial, social, cultural, științific și turistic din statele acreditate și furnizează, în condițiile legii, informații în acest sens Centralei Ministerului Afacerilor Externe, altor autorități publice române, precum și persoanelor interesate;

d) stabilesc legături și colaborează cu mediul asociativ, cu presa de expresie românească și cu ceilalți membri ai comunităților românești

din statele acreditate, acordându-le sprijin pentru păstrarea și promovarea identității, limbii, culturii și spiritualității românești;

e) prestează servicii consulare;

f) acordă protecție consulară;

g) acordă asistență consulară;

h) ține evidența cetățenilor români care și-au înregistrat prezența pe teritoriul statelor acreditate la misiunile diplomatice și la oficiile consulare de carieră;

i) exercită orice altă funcție prevăzută de legea română, de legislația Uniunii Europene și de celelalte norme de drept internațional, cu respectarea reglementărilor interne ale statelor acreditate.

(2) Cu consimțământul statului acreditar, un oficiu consular de carieră poate îndeplini și acte diplomatice, dacă în țara respectivă nu este acreditată o misiune diplomatică română și dacă interesele statului român nu sunt reprezentate în acea țară de misiunea diplomatică a altui stat.

Art. 5. – La nivel guvernamental sau, după caz, la nivel departamental, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, pot fi încheiate cu alte state acorduri și înțelegeri de reprezentare consulară, prin care partea română:

a) își asumă exercitarea în numele altui stat a tuturor sau a unora dintre funcțiile consulare, pe teritoriul unuia sau mai multor state, cu consimțământul acestora;

b) încredințează altor state exercitarea în numele părții române a tuturor sau a unora dintre funcțiile consulare, pe teritoriul unuia sau mai multor state terțe în care România nu este reprezentată printr-o misiune diplomatică sau printr-un oficiu consular de carieră rezident, cu consimțământul statelor acreditate.

CAPITOLUL II

Stabilirea și exercitarea relațiilor consulare

Art. 6. – (1) Relațiile consulare cu alte state se stabilesc prin consimțământ reciproc.

(2) Consimțământul pentru stabilirea de relații diplomatice implică și stabilirea de relații consulare, dacă prin înțelegerile bilaterale nu se convine altfel.

Art. 7. – (1) Ministerul Afacerilor Externe evaluează oportunitatea înființării, a desființării și a schimbării rangului oficiilor

consulare de carieră și înaintează propuneri în acest sens Guvernului, prin memorandum.

(2) Pentru înființarea și schimbarea rangului oficiilor consulare de carieră este necesară obținerea în prealabil, pe cale diplomatică, a consimțământului statului de reședință.

(3) Înființarea, desființarea și schimbarea rangului oficiilor consulare de carieră se fac prin decret al Președintelui României, la propunerea Guvernului.

(4) Oficiilor consulare de carieră li se atribuie unul din rangurile prevăzute la art. 1 paragraful 1 lit. a) din Convenția de la Viena din 1963.

(5) Sediul oficiului consular de carieră și circumscripția sa consulară se stabilesc și pot fi modificate ulterior de către Ministerul Afacerilor Externe, cu consimțământul prealabil al statului de reședință.

(6) Prevederile alin. (1) – (3) și (5) se aplică în mod corespunzător în cazul deschiderii de către un oficiu consular de carieră, cu rang de consulat general sau de consulat, a unui viceconsulat sau a unei agenții consulare într-o altă localitate decât cea în care își are sediul el însuși.

(7) Deschiderea și închiderea unui birou consular, în înțelesul Convenției de la Viena din 1963, ca parte integrantă a unei misiuni diplomatice sau a unui oficiu consular de carieră existent, situat în afara sediului acestora, se fac prin ordin al ministrului afacerilor externe, care se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 8. – Localurile consulare în care își au sediul oficiile consulare de carieră pot fi imobile aflate în proprietatea statului român sau închiriate de acesta.

Art. 9. – (1) Personalul oficiului consular de carieră este format din:

a) funcționari consulari, în înțelesul art. 1 paragraful 1 lit. d) din Convenția de la Viena din 1963, acreditați în rangul de consul general, consul, viceconsul sau agent consular;

b) angajați consulari, în înțelesul art. 1 paragraful 1 lit. e) din Convenția de la Viena din 1963;

c) membri ai personalului de serviciu, în înțelesul art. 1 paragraful 1 lit. f) din Convenția de la Viena din 1963.

(2) Oficiul consular de carieră este condus de un șef cărui i se atribuie una din clasele prevăzute la art. 9 paragraful 1 din Convenția de la Viena din 1963, corespunzător rangului oficiului respectiv.

(3) Consulii generali, șefi ai oficiilor consulare de carieră cu rang de consulat general, sunt numiți la post prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor externe.

(4) Funcționarii consulari, alții decât cei prevăzuți la alin. (3), precum și angajații consulari și membrii personalului de serviciu sunt numiți la post prin ordin al ministrului afacerilor externe, cu respectarea procedurii prevăzute de Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare.

(5) Anterior trimiterii în misiune în străinătate pe posturi care implică desfășurarea activității consulare în cadrul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare de carieră, personalul consular parcurge, la departamentul de specialitate din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, un stagiul de instruire specifică, cu durata de minimum 30 de zile, în funcție de postul care urmează să fie ocupat, cu excepția cazului în care ocuparea unui post este necesară în regim de urgență pentru buna desfășurare a activității consulare, iar viitorul titular al acelui post dispune de o pregătire de specialitate adecvată.

Art. 10. – (1) Ministerul Afacerilor Externe solicită pe cale diplomatică statului de reședință agreementul cu privire la numirea șefului oficiului consular de carieră, dacă prin convențiile la care România și statul de reședință sunt părți sau prin legile, regulamentele ori uzanțele statului de reședință nu se prevede altfel.

(2) După obținerea agreementului statului de reședință, ministrul afacerilor externe semnează și investește cu sigiliul de stat patenta consulară, prin care atestă numirea șefului oficiului consular de carieră, rangul său, sediul oficiului consular și circumscripția consulară.

(3) Dacă postul de șef al oficiului consular de carieră este vacant, desemnarea unui gerant interimar, potrivit art. 15 din Convenția de la Viena din 1963, se face de către Ministerul Afacerilor Externe. În calitate de gerant interimar poate fi numit un funcționar consular al oficiului respectiv, un agent diplomatic de la misiunea diplomatică acreditată în același stat sau un alt angajat al Ministerului Afacerilor Externe.

(4) Pe perioada în care șeful oficiului consular de carieră se află în concediu sau este împiedicat temporar să își exercite funcțiile, acesta desemnează ca gerant interimar un funcționar consular din cadrul

aceluiași oficiu. Dacă șeful oficiului consular de carieră nu poate desemna un gerant interimar din cadrul aceluiași oficiu, prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 11. – Ministerul Afacerilor Externe notifică pe cale diplomatică statul de reședință cu privire la:

a) numirea personalului consular, sosirea la post, plecarea definitivă sau încetarea funcțiilor, precum și orice alte schimbări privind statutul acestuia, care intervin în cursul activității la oficiul consular de carieră;

b) sosirea și plecarea definitivă a personalului de serviciu și a personalului particular;

c) sosirea și plecarea definitivă a unei persoane aparținând familiei personalului prevăzut la lit. a) și b) sau dacă o persoană devine sau încetează să mai fie membru al familiei;

d) angajarea și concedierea persoanelor care sunt domiciliat sau rezidente pe teritoriul statului de reședință.

Art. 12. – (1) Misiunea diplomatică exercită funcțiile consulare pe întregul teritoriu al statului de reședință și, dacă este acreditată și în alte state, al celorlalte state acreditate.

(2) Ministerul Afacerilor Externe poate propune înființarea de oficii consulare de carieră cu rang de consulat general în capitalele statelor cu volum ridicat de activitate consulară, cu o comunitate românească numeroasă sau unde interesele României o impun. În capitalele statelor unde sunt acreditate și funcționează concomitent o misiune diplomatică și un oficiu consular de carieră, funcțiile consulare sunt exercitate în exclusivitate de către oficiul consular de carieră. Dacă circumscripția oficiului consular de carieră nu acoperă integral teritoriul statului de reședință sau, după caz, ale statelor acreditate, pe teritoriul situat în exteriorul acestei circumscripții, funcțiile consulare sunt exercitate de misiunea diplomatică.

(3) Statul român, prin Ministerul Afacerilor Externe, poate, după notificarea către statele interesate și dacă niciunul dintre ele nu se opune în mod expres, să însărcineze o misiune diplomatică sau un oficiu consular de carieră stabilit într-un stat să își asume exercitarea funcțiilor consulare într-un alt stat.

(4) Oficiul consular de carieră soluționează cererile de servicii consulare ale persoanelor care nu își au domiciliul sau reședința în interiorul circumscripției sale consulare doar în cazuri umanitare și în

alte situații în care amânarea prestării serviciilor solicitate ar produce persoanelor în cauză un prejudiciu important și imediat. În aceste cazuri, oficiul consular de carieră care prestează serviciul consular solicitat procedează ulterior la informarea oficiului competent din punct de vedere teritorial.

Art. 13. – (1) În exercitarea funcțiilor consulare, misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră pot comunica direct cu autoritățile centrale și locale competente ale statului acreditar, cu respectarea legilor, a regulamentelor și a uzanțelor statului acreditar, precum și a acordurilor internaționale la care România și statul respectiv sunt părți. Dacă acestea nu admit ca oficiile consulare de carieră să se adreseze direct autorităților centrale competente ale statului acreditar, comunicarea se va realiza prin intermediul misiunilor diplomatice.

(2) În situația prevăzută la art. 4 alin. (2), oficiul consular de carieră comunică direct cu autoritățile centrale ale statului acreditar.

Art. 14. – (1) Ministerul Afacerilor Externe primește, evaluează și propune Guvernului, în vederea supunerii aprobării Președintelui României, solicitările altor state cu privire la:

a) înființarea și schimbarea rangului oficiilor consulare de carieră pe teritoriul României;

b) deschiderea de către un oficiu consular de carieră existent, cu rang de consulat general sau de consulat, a unui viceconsulat sau a unei agenții consulare într-o altă localitate de pe teritoriul României decât cea în care își are sediul el însuși.

(2) Ministerul Afacerilor Externe primește și soluționează solicitările altor state cu privire la:

a) deschiderea unui birou consular, în sensul prevăzut la art. 7 alin. (7);

b) modificările ulterioare aduse sediului și circumscripției consulare a oficiilor consulare de carieră de pe teritoriul României;

c) agreementul, după caz, și acreditarea personalului încadrat la oficiile consulare de carieră de pe teritoriul României.

(3) După primirea patentei consulare de la statul acreditar, ministrul afacerilor externe semnează și investește cu sigiliul de stat exequaturul prin care șeful oficiului consular de carieră străin este admis să își exercite funcțiile consulare pe teritoriul României.

CAPITOLUL III

Organizarea activității consulare

Art. 15. – (1) Funcțiile consulare prevăzute de prezenta lege se exercită:

a) la misiunile diplomatice, prin diplomații cu atribuții consulare;

b) la oficiile consulare de carieră, prin funcționarii consulari.

(2) Angajații consulari de la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră îndeplinesc în cadrul activității consulare sarcini de ordin tehnic și administrativ, fără a deține și a exercita drept de decizie și semnătură în cadrul procedurilor consulare.

Art. 16. – Activitatea consulară este coordonată metodologic și evaluată în baza unui set unitar de criterii, cantitative și calitative, de către departamentul de specialitate din cadrul Ministerului Afacerilor Externe. Obiectivele, criteriile și procedura de evaluare se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 17. – (1) La misiunile diplomatice, activitatea consulară este prestată în cadrul secțiilor consulare, care pot fi încadrate cu diplomați cu atribuții consulare și cu angajați consulari.

(2) Organizarea și prestarea activității secției consulare sunt coordonate de diplomatul cu atribuții consulare.

(3) La secțiile consulare încadrate cu cel puțin 5 membri, incluzând angajații consulari pe plan local, ministrul afacerilor externe poate numi, prin ordin, un coordonator al secției consulare dintre diplomații cu atribuții consulare care au cel puțin 5 ani de experiență în activitatea consulară, în activități cu profil juridic ca magistrat, notar public, avocat ori consilier juridic sau în activități profesionale desfășurate în cadrul autorităților administrației publice centrale ori locale din România având ca obiect procedurile legale în materie de cetățenie română, stare civilă, documente de călătorie, acte notariale ori vize. Propunerea de numire este formulată de către departamentul de specialitate din Centrala Ministerului Afacerilor Externe, după consultarea șefului misiunii diplomatice.

(4) La secțiile consulare încadrate cu cel puțin 2 diplomați cu atribuții consulare, unde nu este numit un coordonator al secției consulare în condițiile prevăzute la alin. (3), șeful misiunii diplomatice

deleagă unuia dintre acești diplomați responsabilitatea de a coordona organizarea și prestarea activității secției consulare.

(5) În perioada în care diplomatul cu atribuții consulare prevăzut la alin. (2) sau coordonatorul secției consulare numit în condițiile prevăzute la alin. (3) ori, după caz, desemnat în condițiile prevăzute la alin. (4) se află în concediu de odihnă sau este în imposibilitate de a-și exercita funcțiile consulare, șeful misiunii diplomatice deleagă temporar responsabilitatea de coordonare a organizării și prestării activității secției consulare altui diplomat cu atribuții consulare sau, în absența unui astfel de diplomat, altui diplomat din cadrul misiunii diplomatice, căruia, în aceeași perioadă, i se deleagă, cu notificarea prealabilă a statului de reședință, și exercitarea funcțiilor consulare.

(6) La birourile consulare prevăzute la art. 7 alin. (7), organizarea și prestarea activității consulare sunt coordonate de diplomatul cu atribuții consulare sau, după caz, de funcționarul consular încadrat la acel birou consular. La birourile consulare încadrate cu cel puțin 2 diplomați cu atribuții consulare sau funcționari consulari, șeful misiunii diplomatice sau, după caz, al oficiului consular deleagă unuia dintre acești diplomați sau funcționari consulari responsabilitatea de a coordona organizarea și prestarea activității consulare. Prevederile alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 18. – (1) Prin excepție de la prevederile art. 15 alin. (2), în situații în care numărul redus, în raport cu volumul activității consulare, al diplomaților cu atribuții consulare din cadrul unei misiuni diplomatice sau al funcționarilor consulari din cadrul unui oficiu consular conduce la aglomerarea excesivă a sarcinilor acestora și la disfuncționalități ale activității consulare, Ministerul Afacerilor Externe poate aproba exercitarea de către unul sau mai mulți angajați consulari, temporar sau pe durata misiunii în străinătate, a tuturor sau doar a anumitor funcții consulare, inclusiv prin delegarea dreptului de decizie și semnătură în cadrul procedurilor consulare, cu menținerea sarcinilor specifice fiecărui post de angajat consular. Condițiile în care poate avea loc această delegare a exercitării funcțiilor consulare se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(2) Funcțiile consulare a căror exercitare este prevăzută de legile speciale exclusiv în sarcina șefului misiunii diplomatice sau al

oficiului consular de carieră se delegă altor membri ai personalului consular în condițiile stabilite prin acele legi.

Art. 19. – Serviciile consulare se prestează la sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular. În situații temeinic justificate, misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră pot organiza consulate itinerante prin deplasarea personalului consular, împreună cu documentele și echipamentele de lucru transportabile, în vederea prestării de servicii consulare în afara sediilor reprezentanțelor în cauză, în localități sau regiuni unde se înregistrează comunități de cetățeni români, precum și la domiciliul sau reședința persoanelor netransportabile ori în centre unde sunt deținute persoane supuse unor măsuri sau pedepse privative de libertate, cu respectarea legilor, a regulamentelor și a uzanțelor statului acreditar.

CAPITOLUL IV Funcții consulare

SECȚIUNEA 1 *Cadru juridic și funcții generale*

Art. 20. – (1) Activitatea consulară se desfășoară potrivit legii române și instrucțiunilor elaborate de Ministerul Afacerilor Externe în aplicarea acestora, prevederilor legislației Uniunii Europene, normelor de drept internațional și practicii internaționale în materie, cu respectarea reglementărilor interne și a uzanțelor statelor acreditate.

(2) În cadrul activității consulare, membrii personalului consular cooperează, după caz, cu omologii din statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 21. – În vederea extinderii cadrului juridic bilateral și multilateral al României, diplomației cu atribuții consulare și funcționarii consulari sprijină, prin demersuri pe lângă autoritățile statelor acreditate, încheierea de către România a unor tratate și înțelegeri internaționale, cu respectarea legislației Uniunii Europene și a normelor de drept internațional.

Art. 22. – (1) La misiunile diplomatice și la oficiile consulare de carieră în a căror circumscripție nu își desfășoară activitatea consilieri economici trimiși în misiune în străinătate de către ministerul de resort, diplomației cu atribuții consulare și funcționarii consulari sprijină

comerțul și cooperarea economică prin acțiuni de prospectare și promovare în mediul de afaceri sau de comunicare publică a intereselor românești, asigurând condiții favorabile operatorilor economici români și dezvoltării ansamblului relațiilor bilaterale cu statele de reședință. Ei nu au dreptul să acționeze ca operatori economici ori să desfășoare activități cu caracter lucrativ.

(2) În activitatea specifică, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari sprijină cercurile de afaceri, societățile comerciale și celelalte companii străine să facă investiții de capital în România, să înființeze reprezentanțe pe teritoriul statului român, să încurajeze exporturile de produse românești, să dezvolte cooperarea economică și tehnico-științifică.

Art. 23. – În domeniile cultural, științific și mediatic diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari sprijină derularea acordurilor culturale și programele de aplicare a acestora, promovează cunoașterea și prezentarea valorilor culturii, științei și învățământului românesc, facilitează participarea la manifestări în statele acreditate, precum festivaluri, congrese, reuniuni, expoziții sau târguri de carte.

Art. 24. – (1) Activitatea de informare consulară are drept scop promovarea și apărarea intereselor naționale, îndeplinirea obiectivelor politicii externe a statului român, precum și favorizarea participării României la viața internațională.

(2) Activitatea de informare consulară trebuie să contribuie la aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene, la extinderea cadrului juridic bilateral și multilateral, la asigurarea dreptului cetățenilor români la tratament egal cu cetățenii altor state, inclusiv la liberă circulație.

Art. 25. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari țin evidența cetățenilor români domiciliați sau rezidenți în statele acreditate, care se înregistrează la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră, potrivit legii. De asemenea, sunt luați în evidență și cetățenii români aflați în statele acreditate pentru șederi de scurtă durată, care se înregistrează voluntar la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră, în vederea facilitării eventualelor demersuri de asistență și protecție consulară.

SECȚIUNEA a 2-a
Servicii consulare

Art. 26. – (1) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră prestează servicii consulare la cererea cetățenilor români și, după caz, a cetățenilor străini și a apatrizilor, în condițiile și în limitele stabilite de legea română, de legislația Uniunii Europene și de normele de drept internațional aplicabile, cu respectarea reglementărilor interne ale statelor acreditate.

(2) Serviciile consulare destinate cetățenilor români pot fi prestate și la solicitarea apatrizilor cu domiciliul în România sau a străinilor beneficiari ai statutului de refugiat ori ai protecției subsidiare acordate de România, în limitele prevăzute de lege și în măsura în care reglementările interne ale statului de reședință nu se opun.

Art. 27. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari îndeplinesc, la cerere, formalitățile prevăzute în Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul procedurilor de acordare sau redobândire a cetățeniei române în temeiul prevederilor art. 8¹, 10 și 11 din această lege, precum și în cadrul procedurii de renunțare la cetățenia română.

(2) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari preiau și soluționează, cu sprijinul, după caz, al autorităților române competente, cereri de verificare a statutului juridic al persoanelor fizice în raport cu statul român.

(3) În cazul în care un solicitant depune o cerere pentru prestarea unui serviciu consular, altul decât cel prevăzut la alin. (2), dar nu poate dovedi deținerea cetățeniei române, iar o astfel de dovadă este necesară pentru soluționarea cererii respective, diplomatul cu atribuții consulare sau funcționarul consular competent efectuează în prealabil, din oficiu, verificările necesare, cu sprijinul, după caz, al autorităților române abilitate.

Art. 28. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari îndeplinesc procedurile și actele notariale prevăzute în competența misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare de carieră la art. 18 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată.

(2) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari pot efectua traduceri și pot aduce la cunoștința părților care nu vorbesc

limba română conținutul înscrisurilor notariale întocmite în cadrul activității consulare, atunci când cunosc limba străină în care sau din care se efectuează traducerea, respectiv limba străină înțeleasă de părți.

(3) Metodologia de exercitare a atribuțiilor notariale de către misiunile diplomatice și oficiile consulare se stabilește prin ordin comun al ministrului afacerilor externe și al ministrului justiției.

Art. 29. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari întocmesc acte de stare civilă, eliberează în baza lor certificate de stare civilă, preiau cereri pentru înscrierea de mențiuni în actele de stare civilă, precum și pentru procurarea din România a duplicatelor certificatelor de stare civilă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și de celelalte reglementări aplicabile în materie de stare civilă.

(2) Cetățenii români care doresc să încheie căsătorii în fața unor autorități străine pot solicita misiunilor diplomatice și oficiilor consulare autentificarea unor declarații notariale pe propria răspundere, prin care viitorii soți de cetățenie română declară că îndeplinesc condițiile de fond cerute de legea română pentru încheierea unei căsătorii valabile. Aceste declarații au valoarea unei dovezi de celibat.

(3) La cerere, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari pot elibera, pe lângă declarațiile notariale prevăzute la alin. (2), certificate de cutumă în cuprinsul cărora sunt enumerate condițiile de fond cerute de legea română pentru încheierea unei căsătorii valabile.

Art. 30. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari primesc cereri și eliberează pașapoarte și alte documente de călătorie cetățenilor români, străinilor beneficiari ai statutului de refugiat sau ai protecției subsidiare acordate de România și membrilor de familie ai acestora pentru care s-a solicitat reunificarea sau reîntregirea familiei, apatrizilor cu domiciliul în România, precum și cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, cu aprobarea prealabilă, după caz, a autorităților române, respectiv a autorităților din statul membru al cărui cetățean este solicitantul, în condițiile prevăzute de Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, de legislația Uniunii Europene.

Art. 31. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari primesc cereri și îndeplinesc formalitățile prevăzute de lege în cadrul procedurilor de eliberare a cărților de identitate și a cărților electronice de identitate, în condițiile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 32. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari primesc cereri și acordă vize, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de legislația Uniunii Europene și de acordurile încheiate cu state terțe de Uniunea Europeană sau, după caz, de România.

Art. 33. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari primesc cereri și îndeplinesc formalitățile necesare pentru procurarea de acte judiciare și extrajudiciare din țară sau din străinătate, în condițiile prevăzute de lege, de convențiile internaționale aplicabile, de reglementările interne și de practica statelor acreditate.

(2) Pentru actele procurate în condițiile prevăzute la alin. (1), diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari pot intermedia, după caz, îndeplinirea formalităților de aplicare pe aceste acte a apostilei prevăzute de Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul actelor procurate din străinătate, dacă autoritățile străine competente percep anumite taxe sau tarife pentru eliberarea sau aplicarea apostilei pe actele respective, solicitanții pot achita sumele aferente prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 34. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari eliberează, la cerere, adeverințe care atestă autenticitatea permiselor de conducere românești și valabilitatea dreptului de a conduce acordat de autoritățile române, dacă dreptul de a conduce nu este grevat de suspendări sau anulări care necesită clarificări la instituțiile române competente.

(2) În vederea eliberării adeverințelor prevăzute la alin. (1), misiunile diplomatice și oficiile consulare primesc sau, după caz, accesează în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, constituit de Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, informații privind datele de identificare ale titularului permisului de conducere românesc, permisul de conducere, precum și starea dreptului de a conduce.

Art. 35. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari eliberează, la cerere, adeverințe cu valoarea juridică a unui certificat de cazier judiciar, în condițiile prevăzute la art. 29 din Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 36. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari prestează, în condițiile prevăzute de lege, următoarele servicii consulare în materie de navigație maritimă și fluvială:

- a) prelungirea valabilității carnetelor de marinar;
- b) prelungirea valabilității actului de convenție al unei nave;
- c) certificarea modificărilor survenite în rolul de echipaj al navelor, inclusiv schimbarea comandantului de navă;
- d) înregistrarea și vizarea protestului de mare, a jurnalului de bord și a jurnalului de mașini;
- e) eliberarea permisului provizoriu de naționalitate, pentru navele construite în străinătate, achiziționate sau cărora li se schimbă clasa.

Art. 37. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari eliberează, la cerere, pașapoarte mortuare pentru autorizarea transportului funerar către România al persoanelor de cetățenie sau de origine română, decedate în străinătate, în vederea înhumării pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de Legea nr. 102/2014 privind cimitirele, crematoriile umane și serviciile funerare, precum și de convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 38. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari realizează, la cerere, formalitățile de identificare a persoanelor fizice necesare în cadrul procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, în condițiile stabilite de Ministerul Afacerilor Externe cu Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 39. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari eliberează, la cerere, certificate de legislație cuprinzând extrase din dispozițiile legii române, în vederea prezentării la autoritățile statelor acreditate.

Art. 40. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari eliberează, la cerere, în limitele competențelor de specialitate, adeverințe privind procedurile consulare îndeplinite, în vederea prezentării la autoritățile române sau ale statelor acreditate.

SECȚIUNEA a 3-a

Protecția consulară acordată cetățenilor români

Art. 41. – (1) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României acordă protecție consulară, la cerere sau din oficiu, cetățenilor români aflați în străinătate, în limitele admise de lege, de norme și principiile de drept internațional și cu respectarea reglementărilor interne ale statelor acreditate.

(2) Protecția consulară se acordă în următoarele situații:

a) crize consulare ce constau în situații determinate de calamități naturale, conflicte armate, atentate teroriste, alte dezastre și incidente care, prin natura lor, afectează simultan un număr semnificativ de persoane, printre care se află și cetățeni români sau ai altor state membre ale Uniunii Europene, ori generează riscuri majore de securitate la adresa acestora;

b) cazuri individuale de boli grave, spitalizări, decese, accidente, pierdere, furt sau distrugere a documentelor de călătorie, a biletelor de călătorie, a mijloacelor bănești, a permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare a autovehiculelor, minori neînsoțiți sau supuși unor măsuri de protecție instituțională în străinătate, măsuri sau pedepse privative de libertate, limitarea în orice alt mod a libertății personale, victime ale unor infracțiuni săvârșite în străinătate, alte

incidente similare și situații de urgență care necesită ajutor la nivel consular.

(3) În situațiile de criză consulară prevăzute la alin. (2) lit. a), misiunile diplomatice și oficiile consulare acordă protecție consulară și următoarelor categorii de membri de familie străini ai cetățenilor români, în limitele prevăzute de normele și principiile de drept internațional și de legea națională a persoanelor în cauză: soțul/soția, ascendenții și descendenții de gradul I ai cetățenilor români.

Art. 42. – În situațiile de criză consulară prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. a), acțiunile prin care diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari acordă protecție consulară includ măsurile de sprijin pentru:

a) evacuarea din regiunea calamitată sau afectată de alte dezastre;

b) repatriere, după caz;

c) asigurarea transportului și a cazării cu titlu provizoriu, până la repatriere sau până la relocarea într-o zonă sigură;

d) asigurarea utilităților de primă necesitate precum hrană, îmbrăcăminte, medicamente și asistență medicală în regim de urgență.

Art. 43. – (1) În vederea gestionării situațiilor de criză consulară prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. a), la nivelul Centralei Ministerului Afacerilor Externe se organizează Centrul de crize consulare, fără afectarea încadrării cu personal a ministerului.

(2) La activitatea Centrului de crize consulare participă membri ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, ai departamentului de specialitate și, după caz, ai altor structuri ale ministerului. În funcție de specificul cazurilor gestionate, Centrul de crize consulare cooperează cu alte autorități și instituții publice, reprezentanții acestora putând fi invitați să participe la activitățile din cadrul centrului.

(3) În cadrul demersurilor de protecție consulară pentru gestionarea crizelor consulare, Ministerul Afacerilor Externe poate dispune deplasarea de urgență în străinătate, la fața locului, a unor echipe consulare mobile compuse din angajați din Centrala ministerului sau din membri ai personalului consular de la alte misiuni diplomatice sau oficii consulare de carieră.

(4) Organizarea și funcționarea Centrului de crize consulare se reglementează prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 44. – În situațiile deosebite prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. b), acțiunile prin care diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari acordă protecție consulară includ, în limitele legii, după caz:

- a) sprijin pentru repatriere;
- b) sesizarea autorităților competente din statele acreditate și din România;
- c) obținerea de la autoritățile locale competente a unor informații oficiale privind procedurile declanșate de către acestea pentru investigarea și soluționarea situațiilor semnalate;
- d) consilierea cetățenilor români cu privire la procedurile legale necesare;
- e) punerea la dispoziția cetățenilor români, cu titlu de recomandare, a coordonatelor de contact ale unor avocați specializați pe legislația locală și cu licență de practică la autoritățile locale, precum și a unor traducători și interpreți autorizați pe plan local;
- f) sprijin pentru identificarea și înștiințarea, prin intermediul autorităților abilitate, a familiilor din țară ale cetățenilor români în cauză.

Art. 45. – În cazul decesului unui cetățean român în străinătate, pe lângă demersurile prevăzute la art. 44, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari intervin, după caz, la autoritățile locale competente pentru îndeplinirea formalităților legale aferente, inclusiv pentru procurarea certificatului medical constatator al decesului sau a raportului de autopsie și pentru înregistrarea decesului la autoritățile locale competente, iar la cerere, pun la dispoziția familiei persoanei decedate, cu titlu de recomandare, coordonatele de contact ale unor societăți de pompe funebre autorizate să efectueze transporturi funerare internaționale.

Art. 46. – În cazul unui cetățean român spitalizat în străinătate, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari efectuează demersuri pentru facilitarea transferului pacientului în România printr-un transport asistat medical, în vederea internării într-o unitate spitalicească din țară, numai cu acordul personalului medical curant și cu aprobarea autorităților și instituțiilor medicale competente din România și din străinătate.

Art. 47. – (1) Atunci când cetățenii români nu își pot apăra drepturile sau interesele într-o procedură judiciară derulată în statul acreditar, din cauza absenței sau din orice altă cauză, diplomații cu

atribuții consulare și funcționarii consulari sprijină, sub rezerva și în limitele impuse de reglementările interne ale statului acreditar, reprezentarea adecvată în fața instanțelor judecătorești, prin următoarele demersuri:

a) punerea la dispoziție, cu titlu de recomandare, a coordonatelor de contact ale unor avocați specializați pe legislația locală și cu licență de practică în statul acreditar;

b) asigurarea, în calitatea oficială pe care o dețin, a reprezentării directe, exclusiv pentru a solicita adoptarea de măsuri provizorii în vederea apărării drepturilor și intereselor cetățenilor români.

(2) Reprezentarea în condițiile prevăzute la alin. (1) încetează de îndată ce cetățeanul român în cauză și-a desemnat un mandatar sau își asigură personal apărarea propriilor drepturi și interese.

Art. 48. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari comunică direct cu cetățenii români supuși unor măsuri sau pedepse privative de libertate în străinătate, cu respectarea convențiilor internaționale și a reglementărilor interne ale statelor acreditar, precum și cu acordul cetățenilor români în cauză.

(2) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari pot vizita cetățenii români supuși unor măsuri sau pedepse privative și pot interveni la autoritățile locale pentru numirea de avocați din oficiu și de interpreți, precum și pentru ca aceștia să se bucure de drepturile procesuale prevăzute de legislația locală și de un regim de detenție adecvat și nediscriminatoriu.

Art. 49. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari intervin la autoritățile locale pentru instituirea măsurilor de protecție corespunzătoare în beneficiul minorilor și al incapacabililor, cetățeni români aflați pe teritoriul statelor acreditar.

(2) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari sesizează autoritățile române competente cu privire la situația minorilor de cetățenie română aflați neînsoțiți sau supuși unor măsuri de protecție instituțională pe teritoriul statelor acreditar, iar atunci când autoritățile române competente decid repatrierea minorilor în cauză, comunică deciziile respective autorităților statelor acreditar și, în cooperare cu acestea, iau măsurile necesare pentru organizarea repatrierii.

Art. 50. – Ministerul Afacerilor Externe asigură, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor externe, finanțarea acțiunilor

de reacție rapidă și a altor operațiuni necesare în vederea gestionării crizelor consulare prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. a), precum și a alertelor consulare instituite în mod preventiv, vizând situațiile cu potențial de risc major, specific crizelor consulare, pentru cetățenii români care călătoresc în străinătate, în limita fondurilor aprobate cu această destinație în buget.

Art. 51. – (1) La cererea cetățenilor români aflați în situațiile prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. b), care nu dispun de mijloace financiare și nu pot primi în timp util ajutor material de la familie, asigurători, angajatori sau alte persoane, misiunile diplomatice și oficiile consulare pot suporta cheltuielile strict necesare pentru gestionarea situațiilor respective, la care se adaugă, după caz, taxele și celelalte tarife aferente serviciilor consulare, prevăzute de lege, pe baza unui angajament de rambursare scris, în formă autentică, prin care solicitanții se obligă să restituie ulterior sumele în cauză. Dispozițiile art. 73¹ din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare nu pot suporta cheltuieli având ca obiect:

- a) despăgubiri civile, pensii alimentare, amenzi contravenționale sau penale și orice alte obligații stabilite în sarcina persoanelor în cauză;
- b) repararea mijloacelor de transport sau tractarea acestora;
- c) spitalizare și alte îngrijiri medicale, în situația în care astfel de cheltuieli revin în sarcina unor parteneri externi.

(3) Angajamentul de rambursare prevăzut la alin. (1) poate fi dat și de un membru al familiei solicitantului sau de o altă persoană domiciliată în România.

(4) Angajamentul de rambursare se autentifică, în străinătate, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră, iar în țară, de către notarii publici.

(5) Sumele avansate sau cheltuite de misiunile diplomatice și de oficiile consulare, în condițiile prezentului articol, se recuperează în România, în valută, în maximum 60 de zile de la data semnării angajamentului de plată, astfel:

- a) de la beneficiari;
- b) de la alte persoane domiciliată în România, care s-au obligat prin angajamentul de rambursare să restituie sumele respective.

(6) Cu sumele în valută, recuperate în condițiile prevăzute la alin. (5), Ministerul Afacerilor Externe își reîntregește fondurile alocate în acest scop, pentru anul calendaristic respectiv. În cazul în care recuperarea sumelor se face în anii următori, acestea se recuperează potrivit prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Dacă persoanele în cauză nu restituie sumele datorate în termenul prevăzut la alin. (5), Ministerul Afacerilor Externe va transmite organelor fiscale centrale angajamentul de rambursare, care constituie titlu executoriu, însoțit de o cerere de recuperare în care se face conversia în lei a sumei de recuperat, în vederea recuperării debitului în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Debitul va fi calculat la cursul în lei al valutei de referință din ziua transmiterii titlului executoriu către organele fiscale centrale.

(8) Sumele recuperate potrivit alin. (7) de către organele fiscale centrale se fac venit la bugetul de stat.

(9) Concomitent cu transmiterea debitului la organele fiscale centrale, Ministerul Afacerilor Externe înregistrează suma respectivă în contul de cheltuieli.

SECȚIUNEA a 4-a

Protecția consulară acordată cetățenilor celorlalte state membre ale Uniunii Europene, nereprezentați în state terțe, și membrilor de familie însoțitori ai acestora

Art. 52. – (1) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României acordă protecție consulară cetățenilor nereprezentați, în înțelesul art. 2 lit. m), în aceleași condiții ca și cetățenilor români. Protecția consulară acordată în astfel de cazuri include prestarea serviciului consular de eliberare a documentelor de călătorie provizorii, potrivit prevederilor Deciziei 96/409/PESC a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 25 iunie 1996 de instituire a unui document de călătorie provizoriu, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 168 din 6 iulie 1996.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României acordă protecție consulară membrilor de familie ai cetățenilor nereprezentați ai statelor membre ale Uniunii Europene, care nu sunt ei

înșiși cetățeni ai Uniunii Europene și care îi însoțesc pe cetățenii nereprezentați în state terțe, în aceleași condiții ca și membrilor de familie ai cetățenilor români, care nu sunt ei înșiși cetățeni ai Uniunii Europene, conform legislației în vigoare.

(3) Cetățenii nereprezentați, solicitanți ai protecției consulare, fac dovada cetățeniei unui stat membru al Uniunii Europene prin prezentarea unui pașaport valabil sau a unei cărți de identitate valabile.

(4) Dacă cetățeanul nereprezentat nu poate prezenta un pașaport valabil sau o carte de identitate valabilă, cetățenia sa poate fi dovedită prin orice alte mijloace, după caz, inclusiv prin consultarea autorităților din statul membru al cărui resortisant susține că este solicitantul.

(5) Pentru membrii de familie menționați la alin. (2), identitatea și existența relației de familie pot fi dovedite prin prezentarea unui pașaport valabil sau a unei cărți de identitate valabile, însoțite de certificatul de stare civilă corespunzător, sau, după caz, prin orice alte mijloace, inclusiv prin consultarea autorităților din statul de origine sau din statul membru al căror resortisanți sunt cetățenii nereprezentați.

Art. 53. – (1) Atunci când misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României primesc o cerere de protecție consulară din partea unui cetățean nereprezentat ori sunt informate, direct sau prin orice altă autoritate publică română, cu privire la cazul unui cetățean nereprezentat aflat într-una din situațiile prevăzute la art. 41 alin. (2), Ministerul Afacerilor Externe consultă fără întârziere ministerul afacerilor externe al statului membru al cărui resortisant susține că este persoana sau, după caz, direct ambasada sau consulatul competent al statului membru respectiv, furnizându-le toate informațiile relevante disponibile, inclusiv cu privire la identitatea persoanei în cauză și la eventualele costuri ale protecției consulare și cu privire la membrii de familie care necesită, de asemenea, protecție consulară. Cu excepția cazurilor urgente, această consultare are loc anterior furnizării de protecție consulară cetățeanului nereprezentat. Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României facilitează schimbul de informații între cetățeanul nereprezentat și autoritățile din statul membru al cărui resortisant este acesta.

(2) La solicitarea statului membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României care și-au asumat exercitarea protecției consulare pentru acesta transmit cererea sa ori transferă cazul statului membru al cărui

resortisant este cetățeanul nereprezentat, în vederea preluării protecției consulare în conformitate cu propria legislație națională. Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României încetează să se mai ocupe de gestionarea cazului de îndată ce statul membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat confirmă că îi furnizează protecție consulară.

(3) În cazul în care un cetățean român nereprezentat într-o țară terță solicită protecție consulară altui stat membru al Uniunii Europene, Ministerul Afacerilor Externe furnizează autorităților diplomatice și consulare ale statului solicitat toate informațiile relevante și asigură contactele necesare cu membrii săi de familie, cu alte persoane sau cu alte autorități române abilitate să sprijine demersurile de protecție consulară.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), dacă România este în măsură să asigure prin mijloace proprii protecție consulară adecvată cetățeanului român nereprezentat și, după caz, membrilor săi de familie, Ministerul Afacerilor Externe va solicita statului membru implicat transmiterea cererii sau transferarea cazului, în vederea preluării de către statul român a protecției consulare pentru aceste persoane.

(5) Cu aprobarea prealabilă a Ministerului Afacerilor Externe și fără a aduce atingere acordurilor permanente de reprezentare consulară prevăzute la art. 5 lit. a), misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României pot încheia cu reprezentanțele celorlalte state membre ale Uniunii Europene, acreditate în aceleași țări terțe, acorduri practice privind distribuirea responsabilităților referitoare la furnizarea de protecție consulară pentru cetățenii nereprezențați. Ministerul Afacerilor Externe informează Comisia Europeană și Serviciul European de Acțiune Externă cu privire la încheierea unor astfel de acorduri și asigură publicitatea lor, ca măsură de transparență în beneficiul cetățenilor nereprezențați.

(6) În situația în care a fost încheiat un acord practic, astfel cum este prevăzut la alin. (5), misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României redirecționează, după caz, cererea de protecție consulară a cetățeanului nereprezentat către misiunea diplomatică sau oficiul consular competent potrivit acordului practic, cu excepția cazului în care protecția consulară ar fi astfel afectată, în special dacă urgența problemei impune o acțiune imediată din partea misiunii diplomatice sau a oficiului consular de carieră al României.

(7) În absența acordurilor practice prevăzute la alin. (5), dacă un cetățean nereprezentat solicită simultan protecție consulară pentru aceeași situație misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale mai multor state membre ale Uniunii Europene, inclusiv ale României, misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră român sesizat se consultă cu reprezentanțele celorlalte state membre solicitate, pentru a stabili modalitatea de acordare a protecției consulare în favoarea cetățeanului nereprezentat.

Art. 54. – (1) Ministerul Afacerilor Externe cooperează și se coordonează cu autoritățile diplomatice și consulare ale celorlalte state membre și cu Uniunea Europeană, pentru a asigura protecția consulară a cetățenilor nereprezentați. Ministerul Afacerilor Externe comunică punctele de contact relevante în acest sens Serviciului European de Acțiune Externă, prin intermediul paginii de internet securizate a organismului european.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României cooperează local și își coordonează acțiunile și planurile locale pentru situații de urgență împreună cu misiunile diplomatice și oficiile consulare ale altor state membre și cu delegațiile Uniunii Europene, pentru a se asigura că cetățenii nereprezentați beneficiază de protecție consulară, inclusiv în cazul unei crize consulare. Cooperarea locală are în vedere participarea la reuniunile cu misiunile diplomatice și oficiile consulare ale altor state membre și cu delegațiile Uniunii Europene, prezidate de către un reprezentant al unui stat membru, în strânsă cooperare cu delegația Uniunii Europene, dacă statele membre nu convin altfel, reuniuni care includ schimburi periodice de informații privind aspecte relevante pentru cetățenii nereprezentați și, după caz, încheierea acordurilor practice prevăzute la art. 53 alin. (5).

(3) În cazul declanșării unei crize consulare într-o țară terță, misiunea diplomatică și oficiile consulare ale României cooperează îndeaproape cu misiunile diplomatice și oficiile consulare ale celorlalte state membre și cu Delegația Uniunii Europene acreditată pe plan local, pentru a asigura o asistență eficientă cetățenilor nereprezentați, informând în timp util cu privire la capacitățile de evacuare disponibile și solicitând sprijin, după caz, din partea echipelor de intervenție existente la nivelul Uniunii Europene, inclusiv experți consulari, în special din statele membre nereprezentate.

(4) Dacă România îndeplinește rolul de stat-pilot sau coordonează acțiunile de protecție consulară pe teritoriul unui stat terț, misiunea diplomatică și oficiile consulare de carieră ale României din statul de reședință răspund de coordonarea asistenței furnizate cetățenilor nereprezențați, cu sprijinul celorlalte state membre în cauză, al Delegației Uniunii Europene și al Serviciului European de Acțiune Externă. După caz, Ministerul Afacerilor Externe poate solicita sprijinul structurilor de gestionare a crizelor din cadrul Serviciului European de Acțiune Externă și al Mecanismului de Protecție Civilă al Uniunii Europene.

(5) Dacă România nu face parte din statele membre care coordonează acțiunile de protecție consulară, Ministerul Afacerilor Externe transmite toate informațiile relevante privind cetățenii români nereprezențați amenințați sau afectați de o criză consulară statului-pilot sau statului membru ori statelor membre care coordonează aceste acțiuni pe plan local.

Art. 55. – (1) Acțiunile de protecție consulară întreprinse de misiunile diplomatice și de oficiile consulare de carieră ale României în favoarea cetățenilor nereprezențați și a membrilor lor de familie, care nu sunt ei înșiși cetățeni ai Uniunii Europene, în situațiile de criză consulară prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. a), se realizează în limitele permise de competențele personalului consular român.

(2) Dacă un cetățean nereprezentat al altui stat membru solicită unei misiuni diplomatice sau unui oficiu consular de carieră al României acordarea de protecție consulară în situațiile prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. b), prin demersuri care implică anumite costuri, iar persoana în cauză nu este în măsură să suporte costurile aferente, misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră al României va solicita cetățeanului nereprezentat asumarea obligației de rambursare, către statul membru al cărui cetățean este, a costurilor care ar fi suportate, în aceleași condiții, de cetățenii români, prin semnarea unui angajament de rambursare conform formularelor prevăzute în anexa nr. 1.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), inclusiv în cazul arestului sau detenției pentru care demersurile de protecție consulară implică cheltuieli neobișnuit de ridicate, dar esențiale și justificate, legate de deplasare, cazare sau servicii de traducere, Ministerul Afacerilor Externe va solicita rambursarea cheltuielilor aferente statului membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat, utilizând formularul prevăzut în anexa nr. 2, pe baza angajamentului de rambursare semnat de cetățeanul

nereprezentat beneficiar, dacă prin înțelegerile sau acordurile încheiate între România și statul membru în cauză nu se prevede altfel.

(4) Dacă un cetățean român nereprezentat într-un stat terț a beneficiat de protecție consulară din partea misiunii diplomatice sau a oficiului consular al altui stat membru, iar acest stat solicită rambursarea costurilor aferente, inclusiv în cazurile de arest sau detenție prevăzute la alin. (3), Ministerul Afacerilor Externe va efectua plata într-un interval rezonabil, fără a depăși 12 luni. În situațiile de criză consulară, prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. a), Ministerul Afacerilor Externe va da curs cererilor de rambursare ale celorlalte state membre, chiar dacă cetățenii români nereprezențați nu au semnat angajamente de rambursare.

(5) Sumele prevăzute la alin. (4) se recuperează, în România, de către Ministerul Afacerilor Externe, cu excepția cazului în care protecția consulară a fost acordată într-una din situațiile de criză consulară prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. a), de la cetățeanul român beneficiar sau, dacă deplasarea în străinătate s-a efectuat în interes de serviciu, de la unitatea trimițătoare, într-un termen de 60 de zile de la data primirii solicitării de rambursare din partea statului membru care a acordat protecția consulară. Dispozițiile art. 51 alin. (7) – (9) se aplică în mod corespunzător, angajamentul de rambursare semnat de cetățeanul român beneficiar și transmis de statul membru în cauză constituind titlu executoriu.

Art. 56. – Prevederile art. 52 – 55 nu sunt aplicabile oficiilor consulare ale României conduse de funcționari consulari onorifici. Ministerul Afacerilor Externe asigură informarea celorlalte state membre ale Uniunii Europene în acest sens.

Art. 57. – Ministerul Afacerilor Externe furnizează Comisiei Europene toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a prezentei legi, în scopul elaborării de către aceasta a raportului prevăzut la art. 19 alin. (1) din Directiva (UE) 2015/637 a Consiliului din 20 aprilie 2015 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezențați ai Uniunii în țările terțe și de abrogare a Deciziei 95/553/CE.

SECȚIUNEA a 5-a *Asistență consulară*

Art. 58. – Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României acordă asistență consulară, din oficiu sau la cererea

autorităților române și a persoanelor fizice sau juridice române, în limitele admise de lege, de normele și principiile de drept internațional și cu respectarea reglementărilor interne ale statelor acreditate.

Art. 59. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari transmit pe cale diplomatică sau consulară, dacă prin convențiile internaționale la care România este parte nu s-a stabilit altfel, documentele emise în cadrul cooperării judiciare internaționale, precum cererile de extrădare, cererile de asistență judiciară internațională, cererile privind transferul persoanelor condamnate și documentația privind modalitatea de soluționare a acestor cereri.

(2) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari acordă asistență autorităților judiciare române în cadrul cooperării judiciare internaționale sau în comunicarea cu alte autorități ale statelor acreditate, în limitele competențelor instituționale, dacă prin lege, prin legislația Uniunii Europene sau prin convențiile internaționale la care România este parte nu s-au stabilit alte mijloace de cooperare și comunicare.

(3) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari asigură comunicarea citațiilor și a celorlalte acte de procedură primite de la autoritățile judiciare române membrilor misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare ale României, funcționarilor români la organizațiile internaționale, precum și membrilor de familie ai acestora care locuiesc împreună cu ei.

(4) La solicitarea autorităților judiciare române competente, în cadrul procedurii de transfer în penitenciare din România al cetățenilor români condamnați în străinătate, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari preiau acordul persoanelor în cauză, prin autentificarea unor declarații notariale de consimțământ, și îndeplinesc alte formalități necesare, după caz, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 60. – (1) Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari acordă asistență consulară în domeniul transporturilor navale, aeriene, rutiere și feroviare, prin demersuri care vizează respectarea drepturilor și intereselor operatorilor de transport români, ale membrilor echipajelor și ale pasagerilor de cetățenie română, inclusiv în ceea ce privește mijloacele de transport înmatriculate în România și încărcătura aparținând statului român sau unor persoane fizice ori juridice române.

(2) În raporturile cu autoritățile portuare și aeroportuare, cu celelalte autorități locale competente și cu operatorii de transport, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari intervin numai

în măsura în care reglementările aplicabile pe plan local nu prevăd o modalitate de soluționare a situațiilor semnalate sau, deși o astfel de modalitate de soluționare este prevăzută, procedurile aferente nu pot fi declanșate din motive obiective ori se înregistrează întârzieri nejustificate în adoptarea unei soluții.

(3) În materie de navigație maritimă și fluvială, în cazul navelor de stat și al navelor militare care navighează sub pavilion românesc, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari intermediază obținerea de la autoritățile competente ale statelor acreditate a aprobărilor prealabile necesare pentru intrarea și tranzitarea apelor teritoriale, a strâmtorilor și a canalelor internaționale, a altor cursuri de apă, precum și, după caz, pentru acostarea în porturile maritime și fluviale ale acestor state.

(4) În materie de navigație aeriană, în cazul aeronavelor române care execută zboruri necomerciale, precum cele prezidențiale, parlamentare, guvernamentale și alte zboruri oficiale, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari intermediază obținerea de la autoritățile competente ale statelor acreditate a aprobărilor prealabile necesare pentru survolarea spațiului aerian și, după caz, pentru aterizarea pe teritoriul acestor state. În absența unor atașați militari, aceleași demersuri se întreprind și în cazul aeronavelor române care execută zboruri militare, precum cele destinate transportului de trupe, tehnică militară sau armament.

(5) În materie de transporturi internaționale feroviare și rutiere, de călători și de mărfuri, în cazul unor transporturi militare speciale, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari intermediază obținerea de la autoritățile competente ale statelor acreditate a aprobărilor prealabile necesare tranzitării teritoriului acestor state.

Art. 61. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari acționează pentru apărarea drepturilor și a intereselor patrimoniale ale statului român. În acest scop, ei intervin pe lângă autoritățile statelor acreditate în vederea dispunerii măsurilor de conservare și administrare a bunurilor, de clarificare a regimului lor juridic, de intabulare a dreptului de proprietate în registrele de la locul situării lor, iar în caz de litigii, recomandă avocați, sprijină pregătirea apărării, facilitează procurarea de documente oficiale și întreprind orice alte demersuri în limitele competențelor legale.

Art. 62. – (1) Bunurile cetățenilor români pierdute, furate sau rămase în străinătate în urma deceselor proprietarilor, care sunt recuperate pe teritoriul statelor acreditate de autoritățile locale sau de alte persoane fizice ori juridice, iar ulterior sunt puse la dispoziția misiunilor diplomatice sau a oficiilor consulare de carieră, se restituie de către diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari proprietarilor sau, după caz, moștenitorilor acestora, cu excepția documentelor oficiale eliberate de autoritățile și de celelalte instituții publice române, precum documentele de călătorie, actele de identitate, permisele de conducere sau certificatele de înmatriculare a vehiculelor, care se transmit organelor emitente.

(2) În termen de 10 de zile de la data la care misiunea diplomatică sau oficiul consular a intrat în posesia bunurilor prevăzute la alin. (1) ori, după caz, de la data identificării proprietarilor sau a moștenitorilor lor, aceștia sunt notificați în scris de către diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari cu privire la necesitatea întreprinderii, în termenul prevăzut la alin. (5), a demersurilor adecvate pentru preluarea bunurilor de la sediul misiunii diplomatice ori al oficiului consular de carieră depozitar sau pentru expedierea bunurilor către persoanele în cauză, pe cheltuiala acestora. La data transmiterii notificării respective, la sediul și pe pagina de internet a misiunii diplomatice sau a oficiului consular de carieră depozitar se afișează un anunț corespunzător privind bunul recuperat, cu menționarea tuturor elementelor necesare pentru descrierea acestuia.

(3) Pentru identificarea pe teritoriul României a domiciliului sau a reședinței proprietarilor bunurilor prevăzute la alin. (1) ori a moștenitorilor lor, misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră cooperează, după caz, cu structurile de specialitate ale Ministerului Afacerilor Interne, în scopul efectuării verificărilor necesare în bazele de date gestionate la nivelul acestora, și cu Uniunea Națională a Notarilor Publici din România, în scopul interogării registrelor naționale notariale relevante. Dacă în evidențele autorităților române nu figurează domiciliul sau reședința proprietarilor ori a moștenitorilor acestora, se face o mențiune corespunzătoare în anunțul afișat la sediul și pe pagina de internet a misiunii diplomatice sau a oficiului consular de carieră depozitar.

(4) Dacă pentru păstrarea bunurilor sunt necesare cheltuieli din partea misiunii diplomatice sau a oficiului consular de carieră depozitar, acestea se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Externe și se

recuperează de la proprietari sau, după caz, de la moștenitorii lor, odată cu restituirea bunurilor.

(5) Bunurile care nu sunt revendicate de persoanele îndreptățite în termen de un an de la data transmiterii notificării scrise și a afișării anunțului prevăzut la alin. (2) intră în proprietatea privată a statului și se valorifică potrivit legii, cu excepția bunurilor de valoare foarte redusă, care se distrug de către misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră depozitar pe plan local, pe bază de proces-verbal.

Art. 63. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari întreprind demersurile necesare pentru dezbaterea și lichidarea moștenirilor vacante din străinătate care se cuvin statului român.

Art. 64. – Diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari acordă asistență consulară, în condițiile prevăzute de lege, cetățenilor români care exercită activități lucrative în străinătate.

CAPITOLUL V

Măsuri de facilitare a activității consulare

Art. 65. – (1) În cadrul activității consulare, Ministerul Afacerilor Externe, misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră utilizează următoarele sisteme informatice, componente ale platformei unice Sistemul Informatic Integrat Consular E-Cons:

a) Sistemul Informatic pentru Managementul Integrat al Serviciilor pentru Cetățeni, prin care sunt procesate cererile de servicii consulare, se înregistrează cetățenii români aflați în străinătate, se poartă corespondența interinstituțională și se ține evidența cazurilor de asistență și protecție consulară;

b) Sistemul informatic de management al documentelor de călătorie E-Pass, prin care sunt procesate cererile de eliberare a pașapoartelor electronice diplomatice și a pașapoartelor electronice de serviciu, precum și cererile de eliberare a titlurilor de călătorie pentru cetățeni români, străini sau apatrizi, respectiv prin care se preiau și se transmit în Sistemul național informatic de evidență a pașapoartelor simple cererile de eliberare a pașapoartelor simple electronice și a pașapoartelor simple temporare, împreună cu documentele și datele personale necesare soluționării cererilor și personalizării documentelor de călătorie solicitate;

c) Sistemul Național de Informații privind Vizele, prin care sunt procesate cererile de eliberare a vizelor și a permiselor de mic trafic de frontieră;

d) Portalul electronic pentru facilitarea procesului de obținere a vizelor E-Viza, prin care solicitanții de vize pot transmite în format electronic cererile și documentele justificative la misiunile diplomatice și la oficiile consulare de carieră;

e) sistemele informatice care deserveșc Centrul de Contact și Suport pentru Cetățenii Români din Străinătate, destinate furnizării de informații privind procedurile consulare pe cale telefonică, prin corespondență electronică și printr-un portal electronic accesibil publicului.

(2) Metodologia de operare în sistemele informatice prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 66. – Ministerul Afacerilor Externe administrează și asigură funcționalitatea sistemelor informatice prevăzute la art. 65, precum și adaptarea acestora la modificările legislative și procedurale cu incidență asupra activității consulare, precum și la evoluțiile tehnologice cu impact asupra sistemelor respective.

Art. 67. – (1) Pentru aducerea la îndeplinire a funcțiilor consulare, în limitele demersurilor necesare și proporționale în raport cu scopul prestării serviciilor consulare și al acordării protecției și asistenței consulare, sistemele informatice ale Ministerului Afacerilor Externe care deserveșc activitatea consulară pot fi interconectate cu sistemele de evidență ale autorităților și instituțiilor publice cu atribuții conexe în cadrul procedurilor consulare.

(2) Personalul consular are acces la sistemele de evidență prevăzute la alin. (1) exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin în cadrul activității de prestare a serviciilor consulare și de acordare a protecției și asistenței consulare și prelucrează datele astfel accesibile în conformitate cu reglementările legale având ca obiect protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

(3) În vederea stabilirii metodologiei de cooperare cu autoritățile și instituțiile publice care dețin atribuții conexe în cadrul procedurilor consulare, Ministerul Afacerilor Externe poate încheia protocoale interinstituționale cu aceste autorități.

Art. 68. – Ministerul Afacerilor Externe asigură, în condițiile prevăzute de lege și cu respectarea contractelor valabile:

a) dotarea misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare de carieră cu echipamentele electronice necesare gestionării sistemelor informatice prevăzute la art. 65;

b) furnizarea la misiunile diplomatice și la oficiile consulare de carieră a materialelor necesare prestării serviciilor consulare, precum registrele și certificatele de stare civilă, colantele de viză, blanchetele pașapoartelor simple temporare și ale titlurilor de călătorie;

c) furnizarea către Centrul Național Unic de Personalizare a Pașapoartelor Electronice din cadrul Direcției Generale de Pașapoarte, aflată în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, a blanchetelor necesare personalizării pașapoartelor electronice diplomatice și de serviciu și permiselor de mic trafic de frontieră.

CAPITOLUL VI

Oficii consulare conduse de funcționari consulari onorifici

Art. 69. – (1) România poate înființa pe teritoriul altor state, pe bază de reciprocitate, oficii consulare conduse de funcționari consulari onorifici.

(2) Oficiile consulare prevăzute la alin. (1) exercită, prin funcționarii consulari onorifici, funcțiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) – d) și i). Funcționarii consulari onorifici nu pot presta servicii consulare și orice alte funcții care implică exercitarea autorității de stat.

Art. 70. – (1) Înființarea de oficii consulare conduse de funcționari consulari onorifici și numirea șefilor acestora se aprobă de către ministrul afacerilor externe, la propunerea misiunilor diplomatice acreditate în statele de reședință ale oficiilor respective.

(2) La înființarea de oficii consulare conduse de funcționari consulari onorifici, precum și la numirea și acreditarea șefilor acestora, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 7 alin. (2), (4) și (5) și ale art. 10 alin. (1) și (2).

(3) Numirea șefilor acestor oficii consulare se atestă prin semnarea de către ministrul afacerilor externe a patentei consulare investite cu sigiliul de stat, care este valabilă pentru o perioadă de 4 ani.

(4) Calitatea de șef al unui astfel de oficiu consular poate fi retrasă oricând de către ministrul afacerilor externe prin revocarea

patentei consulare și prin notificarea în acest sens a autorităților statului de reședință.

Art. 71. – (1) În calitate de funcționari consulari onorifici care conduc astfel de oficii consulare pot fi numite doar persoane domiciliate pe teritoriul statului acreditat, indiferent de cetățenie.

(2) Candidații la funcțiile desemnate la alin. (1) sunt desemnați dintre personalitățile din statul de reședință apropiate de România, care beneficiază de independență financiară și sunt cunoscute pentru un comportament adecvat nivelului de demnitate și reprezentativitate al funcțiilor propuse.

(3) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii consulari onorifici nu primesc din partea statului român salarii, indemnizații sau alte venituri. Șefii acestor oficii consulare suportă din bugetul propriu toate cheltuielile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor oficiale și de reprezentare. Ei își stabilesc și își amenajează sediile oficiilor consulare în imobile aflate în proprietatea lor sau închiriate pe cont propriu.

Art. 72. – (1) Ulterior primirii exequaturului sau aditerii exercitării funcției cu titlu provizoriu, șeful unui astfel de oficiu consular încheie cu șeful misiunii diplomatice acreditate în statul de reședință al oficiului consular un protocol conținând atribuțiile pe care le exercită, drepturile de care se bucură și obligațiile ce îi revin.

(2) Șeful misiunii diplomatice competente, potrivit alin. (1), evaluează anual activitatea oficiului consular condus de funcționarul consular onorific și elaborează rapoarte în acest sens, pe care le prezintă Ministerului Afacerilor Externe.

(3) În situația prevăzută la art. 4 alin. (2), funcționarii consulari onorifici de pe teritoriul statului acreditat în cauză încheie protocolul stabilit la alin. (1) cu șeful oficiului consular de carieră acreditat să îndeplinească acte diplomatice în statul respectiv și sunt evaluați anual de către acesta.

Art. 73. – (1) Înființarea și modificările ulterioare aduse sediului, rangului sau circumscripției oficiilor consulare străine conduse de funcționari consulari onorifici pe teritoriul României, acordarea consimțământului prealabil privind numirea funcționarilor consulari onorifici străini și acreditarea acestora în România se aprobă de către ministrul afacerilor externe.

(2) Șefii oficiilor consulare prevăzute la alin. (1) se acreditează prin emiterea unui exequatur, semnat de ministrul afacerilor externe, învestit cu sigiliul de stat și valabil pentru o perioadă de 4 ani.

CAPITOLUL VII

Răspundere juridică

Art. 74. – (1) Șeful misiunii diplomatice, alături de coordonatorul secției consulare în sensul art. 17 alin. (2) – (5), și șeful oficiului consular răspund de modul în care este organizată activitatea consulară în cadrul misiunii diplomatice și al oficiului consular. Alături de aceștia, în cazul birourilor consulare prevăzute la art. 7 alin. (7), răspunderea pentru modul de organizare a activității consulare revine și coordonatorului desemnat potrivit art. 17 alin. (6).

(2) Membrii personalului consular răspund de aducerea la îndeplinire a obligațiilor prevăzute în prezenta lege.

(3) În materie de protecție și asistență consulară, diplomații cu atribuții consulare și funcționarii consulari sunt obligați să depună toate diligențele pentru acordarea sprijinului necesar, în limitele competențelor legale. Ei nu pot fi ținuti, însă, să răspundă pentru obținerea rezultatelor dorite de beneficiarii protecției și asistenței consulare, atunci când aceste rezultate depind de decizia unor autorități străine sau de voința unor terțe persoane fizice ori juridice, potrivit normelor de drept internațional și reglementărilor interne aplicabile în statele acreditate.

(4) În cazul delegării exercitării funcțiilor consulare în condițiile prevăzute la art. 17, angajații consulari în cauză răspund de aducerea la îndeplinire a obligațiilor corelative exercitării funcțiilor delegate.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 75. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 780/1995 privind modul și condițiile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare pot să acorde asistență, precum și unele servicii în favoarea cetățenilor români aflați temporar în străinătate, în situații deosebite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 10 octombrie 1995;

b) Hotărârea Guvernului nr. 760/1999 privind aprobarea Regulamentului consular, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 27 septembrie 1999, cu modificările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 868/2008 privind protecția cetățenilor Uniunii Europene prin misiunile diplomatice și oficiile consulare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 28 august 2008.

Art. 76. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

*

* *

Prezenta lege transpune prevederile Directivei (UE) 2015/637 a Consiliului din 20 aprilie 2015 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și de abrogare a Deciziei 95/553/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 106 din 24 aprilie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

~~EUGEN~~ NICOLICEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 15 aprilie 2019.
Nr. 62.

A. Formular comun pentru angajament de rambursare a costurilor asistenței și protecției consulare în cazul asistenței financiare

**ANGAJAMENT DE RAMBURSARE
A COSTURILOR ASISTENȚEI ȘI PROTECȚIEI CONSULARE
(ASISTENȚĂ FINANCIARĂ)**

Subsemnatul (Subsemnata), (domnul/doamna) (numele și prenumele cu majuscule)....., titular(ă) al (a) pașaportului nr., emis la (data)....., confirm prin prezenta primirea de la Ambasada/(denumirea oficiului de carieră) al României la (localitatea/statul de reședință), la data de....., a sumei de....., sub formă de avans în scopul (inclusiv orice taxe aplicabile), și/sau mă oblig să rambursez la cerere Ministerului Afacerilor Externe/Guvernului (statului membru de cetățenie), în conformitate cu dreptul intern al acestui stat membru, echivalentul sumei menționate sau echivalentul tuturor costurilor plătite în contul meu sau care mi-au fost furnizate în avans, inclusiv costurile suportate de membrul (membrii) familiei mele care mă însoțește (însoțesc), în (moneda)....., la rata de schimb aplicabilă în ziua în care s-a făcut avansul sau în care s-au plătit costurile.

Adresa mea^(*) (cu majuscule) din (țară)..... este:

Data:

SEMNĂTURA:

^(*) Dacă nu aveți un domiciliu stabil, vă rugăm să indicați o adresă de contact.

B. Formular comun pentru angajament de rambursare a costurilor asistenței și protecției consulare în cazul repatrierii

**ANGAJAMENT DE RAMBURSARE
A COSTURILOR ASISTENȚEI ȘI PROTECȚIEI CONSULARE (REPATRIERE)**

Subsemnatul (Subsemnata), (domnul/doamna) (numele și prenumele cu majuscule)....., născut (ă) în (localitatea)....., (țara)....., la (data)....., titular (ă) al (a) pașaportului nr....., emis la (data)....., în (țara)....., și cu actul de identitate nr..... și nr. de asigurare socială și autoritatea competentă (după caz/dacă este relevant)....., mă angajez prin prezenta să rambursez la cerere Guvernului....., în conformitate cu dreptul intern al acestui stat membru, echivalentul tuturor costurilor plătite în contul meu sau care mi-au fost furnizate în avans de către funcționarul consular al Guvernului, la (data)....., în scopul repatrierii sau în legătură cu repatrierea în a mea și a membrilor familiei mele care mă însoțesc și să plătesc toate taxele consulare aferente repatrierii.

Acestea sunt:

- (i)^(*) Cheltuieli de transport
 Cheltuieli de ședere
 Cheltuieli diverse
 MINUS contribuția personală
 TAXE CONSULARE:
 Taxă de repatriere
 Taxă privind asistența medicală
 Taxă de pașaport/de urgență
 (... ore, la pe oră ...)

(ii)^(*) Toate sumele în contul meu în scopul repatrierii sau în legătură cu repatrierea mea și a membrilor familiei mele care mă însoțesc, care nu pot fi stabilite în momentul semnării de către mine a prezentului angajament.

Adresa mea^(**) (cu majuscule) din (țară)..... este:

Data:

SEMNĂTURA:

^(*) Se elimină mențiunile necorespunzătoare: Funcționarul consular și solicitantul ar trebui să parafeze fiecare eliminare pe margine.

^(**) Dacă nu aveți un domiciliu stabil, vă rugăm să indicați o adresă de contact.

Formular de solicitare a rambursării

SOLICITARE DE RAMBURSARE

1. Ambasada sau consulatul statului membru solicitant
2. Ambasada sau consulatul competent sau Ministerul Afacerilor Externe al statului membru al cărui resortisant este cetățeanul
3. Identificarea evenimentului
(data, locul)
4. Date privind cetățeanul (cetățenii) care beneficiază de asistență (se anexează separat)

Numele și prenumele	Locul și data nașterii	Tipul și numărul documentului de călătorie	Tipul de asistență acordată	Costuri

5. Costuri totale
6. Contul bancar pentru rambursare
7. Anexat: angajament de rambursare (după caz)

Notă:

Ministerul Afacerilor Externe, misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră pot utiliza în cadrul activității consulare, după caz, formularele prevăzute în anexele nr. 1 și 2 redactate în alte limbi oficiale ale Uniunii Europene, în forma sub care acestea figurează în anexele I și II ale Directivei (UE) 2015/637, în versiunile corespondente ale actului legislativ european elaborate în celelalte limbi oficiale ale Uniunii Europene